

ikke kunne finde sig i Betegnelsen „Hjem“, hvor det drejer sig om at overføre Mennesker til Steder, hvor de skal blive sandsynligvis hele Resten af deres Liv og gerne skulde leve under saa hjemlige Forhold som muligt? Jeg har ikke hørt til de meget stejle, jeg har, maaske paavirket af den almindelige Forhandlingsaand, som har behersket dette Foraar, i Udvalget sagt, at kunde jeg ikke sætte Ordet „Hjem“ igennem, vilde jeg subsidiært slutte mig til Ordet „Asyl“ for for enhver Pris at undgaa det hæsle Ord „Anstalt“. Vi har jo med Hensyn til tuberkuløse indført den nye Betegnelse: Plejehjem og Rekonvalescenthjem. Skal man vente, til Ordet „Anstalt“ kan bortryddes paa alle Omraader paa een Gang, faar vi det aldrig bortryddet; derfor vilde jeg gerne have, at man benyttede Lejligheden til at komme bort fra Ordet „Anstalt“ i denne Forbindelse. Selv om jeg ikke kan opnaa det ærede Medlems Kompliment for at staa paa Logikkens Landevej, vilde jeg foretrække at vandre paa den snævre Sti, som man nu en Gang skal vandre ad, naar man vil rense vort Sprog for den Slags grimme Fremmedord.

Til Slut vil jeg udtale min Sorg over, at Kultusministeren af økonomiske Grunde ikke har povet at fremsætte et mere omfattende Lovforslag. Det var bedrøveligt at se, at medens vi i sin Tid efter Ribeanstaltens Oprettelse var naaet ned til en Ekspektanceliste paa 100 aandssvage Børn, er vi nu oppe paa mellem 400 og 500 aandssvage Børn, og der er noget uretfærdigt i, at det kommer til at bero paa en Tilfældighed, om et Hjem bliver aflastet for den frygtelige Byrde, det er at have et aandssvagt Barn, og at mange maa vente i Aarevis. Jeg vil haabe, at den Dag ikke er for fjern, da vi har en Minister, som vover paa een Gang at foreslaa Oprettelse af saa mange Pladser, at vi een Gang for alle kan blive færdige med Ekspektancelisterne.

Mads Larsen: Jeg er i det ejendommelige Tilfælde overfor Spørgsmaalet om, hvad denne Anstalt skal hedde, ikke at kunne følge nogen af mit Partis Repræsentanter i Udvalget, og jeg vil med et Par Ord motivere, at jeg slutter mig til det Mindretal paa tre Medlemmer, som holder paa, at vi skal bevare Ordet „Anstalt“. De tre Herrer repræsenterer forskellige Partier. (Afbrydelse). For mig staar det som fuldkomment misvisende og urigtigt at ombytte Ordet „Anstalt“ med Ordet „Asyl“, det ene kan være lige saa

godt eller lige saa daarligt som det andet; derfor vil jeg raade Tingets Medlemmer til at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 3 og 7 og stemme alle de andre ned.

N. C. Jensen: Det forekommer mig, at den Tale, vi her har hørt, om at rense vort Sprog og udstøde Fremmedord er rent hen i Taagen. Jeg kan ikke se, at det, man vil opnaa med Ændringsforslaget, betyder nogen Udrensning; for mig ser det ud, som om man vil sige: I andre har lavet Anstalter, men nu, da vi skal til at skabe nye Institutioner af samme Art, sætter vi en Etikette paa, der ser from og tiltalende ud. Nogen Udrensning af de stygge Fremmedord, vi har, er det i Sandhed ikke. Jeg vil ikke følge Fler-tallet og heller ikke stemme for Mindretallets Ændringsforslag om at ombytte „Anstalt“ med „Asyl“. Ordet „Anstalt“ findes i saa mange andre Benævnelser, uden at vi gør noget Forsøg paa at blive af med Ordet der; vil man rense Sproget, maa man gøre det radikalt; det sker ikke ved at benytte en from Etikette som denne.

Hegelund-Lange: Hvis vi havde magtet det ved denne Lejlighed, havde vi selvfølgelig foreslaaet, at alle Aandssvageanstalter skulde kaldes Aandssvagehjem, men det kunde vi ikke gøre her; det vilde være ulovligt. Jeg haaber imidlertid, at det, hvis det skulde blive vedtaget, at Anstalterne skal kaldes Hjem, vil være et Præcedens, et Fingerpeg for Administrationen om senere at sørge for at faa Lejlighed til at kalde alle tilsvarende Bygninger for Hjem.

N. C. Jensen: Den Betragtning, det ærede Medlem gjorde gældende, forandler ikke noget i min Opfattelse; jeg kan ikke se andet, end at man vil prøve paa at sætte paa dette Lovforslag en Etikette, som har Karakter af alt andet end det, man i god Betydning kalder et Hjem.

Ordføreren (Mortensen): Jeg maa til at begynde med tage Afstand fra det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam); jeg er ganske sikker paa, at han ikke hos ret mange af Udvalgets Medlemmer vil finde Medhold i sit, jeg ved ikke, om jeg skal sige, Raad til Ministeren eller hans Forsikring om, at der ikke vilde være noget i Vejen, selv om baade Planer og den Pris, som er nævnt for denne Bygning, blev fra-